

19u30: Deze keer met de auto naar Tereken: een maandelijkse
samenkomst om onze liturgie te evalueren en voor te bereiden.
Vandaag richten we onze blik naar de Dankviering van 10 juni a.s.
Samen dank je wel zeggen na een Eerste Communie,
Vormsel, huwelijk, jubileum, ... dit alles in verbondenheid met hen
voor wie het voorbije werkjaar niet zo vreugdevol was.
Eucharistie vieren, is toch “dank je wel” zeggen?
We vertrekken vanuit het evangelie en overwegen wat ons daarin
aanspreekt. Door er samen over na te denken, inspireert de Geest ons
om een zinvolle viering te maken.
In aansluiting wassen we samen onze gebruikte kopjes af.
Vergaderen gaat immers altijd beter met een drankje erbij!

22u30: de auto rijdt thuis terug de oprit op.
Een deugddoende werkdag, waarbij we veel mensen hebben gezien.
Hopelijk zag ook God dat het goed was!

Het werd avond en het werd ochtend, ...

**Jezus van Nazareth ging zijn eigen weg
ten einde toe.
Hij bleef zijn roeping trouw
en durfde anderen oproepen hetzelfde te doen.
Met Pinksteren was één moment voldoende
om een begin te maken
van een lange geschiedenis,
al meer dan duizend jaar.
Vat moed om jouw weg consequent te gaan.
Durf het aan om Gods werk met deze wereld voort te zetten
daar waar jij leeft, werkt en liefhebt.**

Hilde Van Putten

Pastorale Animatie Sint-Jozef

Tereken

Nieuwsbrief juni 2012

PAST HET

Beste Sponsor,

Twee keer per jaar bezorgen we een nieuwsbrief aan allen die ons pastoraal project - **instaan voor het loon van een eigen voltijds pastoraal vrijgestelde** - steunen via een bestendige opdracht of via regelmatige stortingen of giften.

Twee keer per jaar willen we met de nieuwsbrief onze oprechte dank uitdrukken aan u en aan al de gekende sponsors.

Dank zij uw steun kunnen wij hier ter plaatse een nieuwe vorm van kerk- en geloofsgemeenschap concreet gestalte geven.

Deze nieuwsbrief "Pinksteren 2012" wordt ook bezorgd aan de ouders van de vormelingen en de eerste communicanten en ligt ook achteraan in onze Sint-Jozefkerk. Het blijft immers noodzakelijk ons project aan zoveel mogelijk mensen kenbaar te maken.

In september zal het 15 jaar zijn dat Lieve Van Driessen in en voor onze parochie werkt. Vele mensen kennen en waarderen haar ook door haar mee voorgaan in vieringen.

We hebben haar gevraagd eens te beschrijven hoe een werkdag van haar verloopt. Ze bezorgde ons een boeiend verslag dat we graag opnamen in deze 30ste nieuwsbrief.

*Met dankbare groeten,
Marie-Jeanne Speleman, voorzitter,
en leden van de vzw Pastorale Animatie Sint-Jozefparochie.*

**“Een (werk)dag uit het leven van ... “
*Lieve vertelt.***

6u45: De wekker loopt af, een beetje moeizaam word ik wakker; ik had gerust nog wat kunnen slapen.

7u45: Al iets frisser (wat water en koffie kunnen doen) stappen we de fiets op.

8u15: Tereken weet dat we aangekomen zijn. Even de kerk binnenlopen om de twee grote azaleaplanten een deugddoend voetbadje te geven. De zijdeur van de kerk blijft open: zo kunnen passanten vrij in en uit om even tot rust te komen of een kaarsje aan te steken. Het doet mij trouwens ook altijd iets wanneer ik die grote, stille kerk binnenkom. Ik zet me even neer ...

Op mijn bureau draai ik een blad om van de gebedskalender en lees: *“In deze tijd voel ik mij geroepen om te danken voor dit bestaan... een zinrijk wonder”*. Een momentje om hierbij stil te staan.

Computer aan en de mails lezen, al dan niet onmiddellijk beantwoorden. De viering voor komende zondag is deze week eens vroeg klaar: op een brugdag kon ik er de nodige tijd aan besteden. Enkel nog eens nalezen en overlopen om dan het kopieermachine aan het werk te zetten. Deze avond kunnen we ze samen plooiën: met acht gaat dat net iets sneller dan alleen! Ik stuur het ook onmiddellijk door naar allen die zondag van dienst zijn. Zo kunnen zij zich voorbereiden en is het misblaadje ook al terug te vinden op onze website: www.terekenparochie.be.

8u55: De deurbel! Het lijkt plots wel file aan de pastorie: er komt iemand kleren brengen die ze graag kwijt wilt, tegelijkertijd komt een trouwe medewerker binnen die het kerkarchief op orde brengt.

Juist voor ik de deur wil sluiten zie ik de neus van de verzekeringsagent verschijnen (stipt op afspraak, trouwens) om een dossier van een ongeval(letje) van een vrijwilligerster op te starten.

Door één en ander samen te overlopen, wordt alles duidelijker.

Ook dat komt in orde!

9u30: Op woensdagvoormiddag is het parochiesecretariaat open.

Mensen kunnen bellen of langskomen om iets te bespreken.

Zo ook twee studenten die een studie maken rond ons kerkgebouw.

Wanneer zij een uurtje in bespreking zijn met twee verantwoordelijken van de Kerkraad, laat ik de koffie geuren in huis:

de innerlijke mens versterken, ook van onze gasten.

Niet onbelangrijk, toch?

Hoe noemen ze dat nog: dienstbaarheid?

10u30: De voorbereiding voor de liturgievergadering vlot niet zo goed:

de pc doet rare dingen (of ligt het toch aan diegene die er achter zit?).

Tot er op de deur wordt geklopt:

“Heb je even tijd?” “Even” wordt al snel iets langer, temeer omdat ik op het secretariaat binnen kom en we nog één en ander bespreken:

hoe gaat het verder met welzijnsschakels? wat met de toekomst van onze parochies? waaraan dienen we nog te denken voor de gebedsdienst aan de Boskapel in Puivelde...?

En zo is de voormiddag om vooraleer ik het weet.

De telefoon rinkelt: “Kan ik in juli mijn kindje laten dopen?”

12u30: Terwijl ik mijn boterhammen opeet, komt de voorbereiding voor de vergadering van deze avond stilaan op zijn effen.

13u00: Hoe plan ik de middag verder in?

Eens horen of het past om bij “verse”ouders op bezoek te komen?

Het wordt een gezellige namiddag daar: een flinke baby, een fiere broer en nog meer trotse ouders.

16u30: Met de fiets gekomen, betekent ook met de fiets terug naar huis ... samen eten, wat vertellen over de voorbije dag, naar Blokken kijken en naar het nieuws.